

Velika večina surovega železa se izdeluje doma, le 1,000.000 kvintalov gre čez mejo. Največ surovega železa prodamo na Ogrsko in v Italijo, nekaj tudi v Nemčijo, v Švico in nekaj malega tudi v Severno Ameriko.

Obsojena špinoka. Iz Lipskega poročajo: Državno sodišče je obsodoilo 26letno kontoristko Rozo Langsteinovo zaradi poskušenega izdajstva vojaških tajnosti na dve leti in šest mesecev ječe. Langsteinova je rojena Čehinja.

Klerikalci kot volilni sleparji. V severno-francoskem mestu Lille so odkrili veliko volilno sleparijo klerikalcev. Iz Bruselja je prišlo mnogo menihov v Lille in so tam s ponarejenimi dokumenti volili reakcijonarnega kandidata. Volilna sleparja pa je bila brezuspešna. Socijalista Delory in Chesière sta bila izvoljena. Socijalisti so obtožili župana v Lille, ki je tudi že odstopil. Mesto je zelo razburjeno. Vrše se velikanske demonstracije.

Beločrnsko železnico, to je linijo Rudolfo-Motlink-Bubajevi ob deželnim meji, so dne 27. t. m. ob velikih slavnostih otvorili. V splošni popolni promet stopijo postaje Writschendorf, Uršna, Sela-Toplice, Semič, Černembl, Gradac na Kranjskem, Motlink in Kandija, nadalje postaja Rožna dolina. Približje za osebni promet ter promet s prtljago, postaji Dobravice in Rozalinic pa za osebni promet.

Kmet in meščan.

Spisal E. Barnert.*

V zadnjih letih postala sta si kmetsko in mestno prebivalstvo tuja; nastalo je medsebojno nasprotje, ki ne temelji toliko na naravnih nasprotjih, marveč se pospešuje umetno od interiranih strani. Meščana se je navadilo, da vidi v kmetu dobičkažljivnega podraževalca. Na drugi strani pa se je zopet kmetu pravilo, da pelje mestno prebivalstvo izredno luksuzno življenje in da vsled tega nima pravice, tožiti o resnično visokih cenah živiljskih sredstev, ker si dela za obleko, stanovanje, itd. popolnoma nepotrebne visoke izdatke. Ako se potem poskusiti

* Posneto po članku časopisa „Die Landwacht“.

Šaljivi kotiček.

Na Pogačarjevem trgu v Ljubljani pri brajevki 27. aprila:

— Pomoranče so lepe; odkod jih pa dobivate?

„Iz Trsta.“

— Pa osem vinarjev velja ena? Pri tobačni tovarni sem pa davi dobil ravno tako pomarančo za šest vinarjev.

„Je že mogoče, saj je od tobačne tovarne tudi dosti bližje do Trsta, kakor od Pogačarjevega trga.“

Na morskom obrežju. *

Gospodična: Poglej, ljubček, kako lepo je morje, kako voljno se ziblje, kakor bi bilo olje . . .

Gospod: To se morajo sardine dobro imeti.

Mož: Ti . . . to je pa sumljivo . . . kaj

pa pomenijo te škatlje . . .

dognati, od koga se prebivalstvu to mnenje vsljuje, potem se kmalu prepriča, da so na eni strani veliki zemljiški magnati, ki hujskajo kmetsko prebivalstvo proti ljudem v mestih; na drugi strani pa so v mestih razni nezadovoljneži, nadalje časopisi veletrgovine, industrije in bančnega sveta, ki izvršujejo isto lepo delo med tamošnjim prebivalstvom.

Češko in ogrsko veleposhestvo ima samoumevno svoje posebne interese in da svoje zahteve uresniči, potrebuje pomoči male kmetske posesti; pridobi si jih s tem, da se obenem zavzema za njene interese. Nasprotja so tu mnogokrat navidezno ali resnično prav velika. Složno nastopanje vseh kmetovalcev pa se je obneslo. Videlo se je, da se mora nastopati za vinogradništvo, čeprav se v gotovih pokrajinah z njim ne peča, nadalje za druge vrste kmetovalcev, za živinorejce, od katerih se mora vendar tudi kupovati. Ali kakor se morajo vse vrste industrije in kmetijstva zediniti za skupno stanovsko zastopanje, tako mora storiti ljudstvo tudi na zunaj!

V najblžnjem času se bode moralno zgoditi, da se bode delalo z natančnim statističnim materialom namesto z bojnimi klici. Čim bolj mirno in stvarno se bode med seboj predloge in želje pregledalo, tempreje se bode prišlo do pravičnih sklepov. Industrija mora kmetovalca, ta pa zopet meščana za svojega odjemalca ali kupca smatrati. S povišano zemeljsko kulturo in produkcijo zamore se doseči tudi zvišani dohodek pri polnem varstvu kmetijskih interesov. Gotovi nezadovoljneži obljudujejo vse, potem pa niti najmanjše ne izpolnijo. Da se potem splošno nezadovoljnost na druge zvrne, se mestnemu prebivalstvu popisuje kmeta za nevarnega škodljivca. Težki industriji, veletrgovina in bančni svet potegnejo zopet iz svojega dela preveliki dobiček, izkoristijo kmetskega in mestnega izdelovalca ravno tako, kakor konzumenta, da bi nadaljno nezadovoljnost od sebe zvalili; tako se psuje kmeta, izdelovalca živiljenjskih sredstev kot dobičkalačnega podraževalca živiljenjskih pogojev. Žal da se je brezvestnim hujšačem predobro posrečilo, doseči svoj cilj. To napako se mora iz sveta spraviti. Ljudstvo na deželi in v mestu ima na najširši skupne interese. Ako gre kmetu dobro, potem ima meščan kaj za živeti. „Hat der Bauer Geld, so hat es die ganze Welt“, to je staro pravilo, ki velja i danes in v vsej bodočnosti. Mestno prebivalstvo ima torej dovolj vzroka, da nastopi za blagostanje malih kmetov. Na drugi strani pa je meščana na podlagi ranj ugodnejše ležečih okoliščin poklican, doseči na vseh poljih tehnike in kulture v splošnem napredke, ki koristijo zopet kmetijskemu prebivalstvu. Torej ni kmetova škoda, ako se življenje meščana dviga; kajti v kulturno visoko stojecem narodu se mora potem tudi automatično živiljenjski način kmetijstva dvigniti.

To prepričanje treba je nositi v najširše kroge našega prebivalstva. Mesto in dežela amorača si roko podati. Skupno morata

Žena: Nove klobuke sem dobila na izberi . . . ker si rekeli, naj bi enkrat kupila kak klobuk po tvojem okusu.

Mož: No, da . . . ta beli klobuk . . .

Žena: Poglej, rdeči klobuk sem izbrala, ker se ta meni dopade . . . če pa se onile beli klobuk tebi dopade . . . bom pa obdržala oba.

— Mamica, kupi mi za deset vinarjev bonbonov.

„Nimam denarja.“

— A? Potem se je pa papanu res dobro izplačalo, da te je vzel.

Policija ni prav nič vredna, prav nič . . .

„Kako to?“

— Jaz sem že sedem mesecev pod policijskim nadzorstvom, pa bi me bil ravnokar avtomobil skoro povožil.

— Veš, Olga, pa to me je tudi vprašal, če imaš pristne lase ali barvane.

„In kaj si mu rekla?“

nastopati proti sebičnemu hotenju velikega kapitalizma, naj nastopa potem kot težka industrija ali banka. Le složnost zamore boljše čase prineseti, složnost med prebivalci v kmečki koči in cinžni kasarni velikega mesta.

Nihče ne more ponarejati
Kathreinerjeve
Kneippove sladne kave!

Vendarle se mnogokrat varičivo slično posnema
povsod znana zavojnina
s sliko župnika Kneippa.

NE Zatorej se pri nakupu ne
dajte premotiti in zavrnite
vse posnemke!

Vse drugo kot
Kathreiner, zlasti odprt,
odtehtano blago, ie, če še tako
ceno, večinoma mnogo
predrago plačano.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Na odgovore v „Slov. gosp.“ in „Narod. listu“ povem sledeče: Prvi gospod, kateri pravi, da se smole hoče izgibati, bi bil dobro storil, da bi se te smole že preje izognil, nego se je že zasmolil. Gospod Klemenčič, Vi pa se mojega članka izogibate in pravega odgovora ne date. Vi se brigate za moje domače (privatne) stvari. Jaz se za Vašo soprogom nisem nikoli brigal in ravno tako malo se je Vam treba za moje „iskrince“ brigati. Taka pisava ne kaže veliko „olikanost“ piseca. Kar pa Vi od „renegatov“ pišete, pa se vam bode samo zdelo, da mene to ne bode zadelo, ker morebit še sedaj velja kakor prej „materni jezik“ za narodno mišljenje. Ta članek „Narodnega lista“ je mogoče tudi gospod Maks Kovačič čital, sin matere, katera že 20 let pri Sv. Trojici živi in še sedaj slovenski ne zna. Gospod Maks pa je „Slovenec.“ Prosim da sodite o tem sami! Sicer pa Vam še enkrat povem, da ste moj članek v „Štajercu“ prenaglo čitali, ker sprevidim, da me niste razumeli. Feri Gollob.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo je bila volitva sanitetnega distrikta zaradi novega zdravnika. Čujte, gospod načelnik in predstojnik

— O, jaz sem se dobro zmazala! Rekla sem, da nisem bila zraven, ko si svoje lase kupila . . .

— Ne vem, kaj naj to pomeni; ura je še enajst, jaz sem pa tako lačen, da kar omedlevam.

— Najbrž gre tvoj želodec za eno uro prehitro.

— Otrok je kakor spomlad.

— Da, da! En čas se smeje, en čas je moker.

— Kako . . . dote ne mislite nič dati svoji hčeri.

— Ali — lepo vas prosim! Moja hči ne poje, ne igra na klavir, ne hodi na plese in vi hočete s tako ženo še doto?

— Gospod: Slišal sem, da je policija ujela tistega tatu, ki je iz moje spalnice odnesel zlato uro.

— Policijski uradnik: Ujeli smo ga. Ali hočete ž njim govoriti. Ure nima več.

občine Vergane je to volitev k Sv. Antonu pre-
stavil, ker tukaj pri nas se mu ni varno zdele.
Zemljič, kam pa boste z občinsko volitvo? Ako
hočete, da ne boste propadli, morate najmanje
v Dornavo ali boljše še v Jeruzalem iti. Kajti
drugače pade stolec . . .

Verjane pri S. Trojici v Slov. gor. (V r č
g e t a k o d o l g o k v o d i , d a s e z b i j e)
Naša občina je najsrečnejša. Kakor se je poro-
čalo, je 2. ratnik Filip Mulec streljal na svo-
jega nečaka. Mulec je bil dober steber pred-
stojnika Zemljiča. Ali desna roka zemljiča je
tedaj padla. Ignac Kukovec, prvi ratnik v
naši občini, najmodrejši nezmotljiv svetovalec
vseh klerikalcev se je ponesrečil. Bil je obožen
zaradi tatvine, goljufije itd. in je obsoden na
dva meseca. Kaj pa sedaj, ljubi klerikalci?!
Prvi ratnik tat, ker je streljal na zajce, drugi
ratnik pa strelja na ljudi . . . Občinske volitve
pa so že blizu. Gospod župan, vendar se Vam
že Vaš stolec giblje! Padel bo pa gotovo!! Na
svidenje pri volitvah!

Iz Ormoža. Polkovnik tukajšnjega čuken-
regimenta, g. Ivo Rojs, ki je opetovanokrat
skošal napram vojaškim oblastim dokazati svojo
slaboumnost, zasluzil si je zopet brezdvomno
lederno medajlo s tem, da je izpodrinil iz tu-
kajšnje kletarske gostilne narodno zavednega in
obče priljubljenega gostilničarja g. Jakoba Novak.
Nadomestil ga je z nekim katoliškim mlađeni-
čem in udom Marijine družbe. Ljudstvo splošno
govori, da ne bo več te gostilne obiskovalo, ker
bi tamkaj moralno moliti rožni venec, dočim nas
je gospod Novak z svojo krasno godbo imenitno
zabaval. Z odhodom našega priljubljenega „Jaka“
izginili pa smo iz omenjene gostilne tudi mi
gosti. Kako krasen je bil poprej pogled v oma-
rico z steklenicami, kjer se je nahajalo 12
krasno opremljenih čašic za stalne goste, dočim
je sedaj dotično mesto popolnoma pusto in
prazno, ker si je vseh 12 beri dvanaest stalnih
gostov svoje čašice odneslo domov, deloma pa
v kako drugo narodno gostilno. To pa z vso
upravičenostjo, saj se je vendar oberčuk
pred kratkim nekje javno izrazil, da bo z
odhodom vsestransko priljubljenega gostilničarja
Novaka pometal liberalni duh iz kletarske
gostilne. Toda zdaj že griva tega špricanega
gospoda, da je vzel tako trdo metlo in tako
snažno pometel kletarsko gostilno, ker je sedaj
vedno prazna in sedajna gostilničarja se prito-
žuje, češ, da si niti jesti na dan ne zasluzita!
(Priče na razpolago.) Načelništvo ormoške poso-
jilnice kakor tudi ono kletarskega društva pa
tem potom zopet opetovano prosimo, da tega
privandranega in zahrtnega politikarja čim
preje odslovi, ker le potem je mogoče, da pride
med ormoške Slovence zopet prijateljstvo in mir
ter enaka pravica za vse. Da ima njegova koza
pri hiši večjo pravico kakor najemniki, ki pla-
čujejo vsak mesec lepo najemnino in morajo
šteti svitke kronte, je naravnost žalostno. Ako
pa ta naš poziv oz. prošnja ostane brezuspešna,
potrakl bomo brezobjirno na pristojna vrata v
Mariboru.

Iz Ormoža. Znana ormoška klerikalna pe-
telina Rojs in kaplanček sklicala sta na zadnjo

Gospod: Nič zato! Jaz bi ga le rad
vprašal, kako se je mogel splaziti v mojo spal-
nico, ne da bi se moja žena prebudila. Jaz
namreč poskušam to že petindvajset let, pa se
mi ni še nikoli posrežilo.

* * *
— Kako je neki to, da dajejo reveži vedno
večje napitnine, kakor bogataši.

„Zato, ker reveži nečejo pokazati, da so
revni, bogataši pa nočejo pokazati, da so bogati.

* * *
Nevesta: O, ljubljeni ženin, kadar bova
poročena, bo tvoja radost moja radost, tvoja
slast bo moja slast, tvoja žalost bo moja žalost.

Zenin: Da, ljubljena nevesta, in tvoj
denar bo moj denar, in tvoje prijateljice bodo
moje prijateljice . . .

* * *
Sodnik: Obtoženi ste, da ste na veli-
konočno nedeljo ukradli denarnico, v kateri je
bilo dvajset kron.

O b t o ž e c : Vidi se, gospod sodnik, da
ste liberalci! Jaz sem pa dober kristjan in ob-
nedeljah in praznikih nikoli nič ne delam.

nedeljo neki shod, na katerem bi naj klobasarila
in ljudstvo farbala po duhovniški agitaciji iz-
voljena poslanca Mihče Brenčič in Ozmec. Uboga
reveža sta čakala do pozne noči, če bi jima
prišel kdo na limanice, toda kmečko ljudstvo je
že tudi toliko zavedeno, da se ne da več farbat. Klerikalci bodo to svojo blamažo gotovo oprav-
čevali s tem, da je bilo slabo vreme, toda tudi
ta izgovor jim ne pomaga nič, ker za slučaj
slabega vremena bil je shod napovedan v za-
prtih prostorih. Prepričani smo, da teh politiku-
jočih hujškačev ne bo nikdar več v naš okraj
in špricani privandranec si bo v bodoče pač
premisli, sklicati zopet kak shod. Da pa se
nista ta nepovabljeni gosti zastonj trudila v ta
preklicani liberalni Ormož, pogostil ju je gosp.
oberčuk s pristnim domaćim kozjim mlekom in
sirom, na kar sta obadvaj z dolgim nosom po-
pihalo. — O jerum jerum jerum, quae mutatio
est herum.

Slivnica pri Mariboru. Pred kratkim smo
imeli pri nas občinske volitve in te v nas vzbuj-
ajo spomine na dogodke prejšnjih volitev, ka-
tere smo imeli pred štirimi leti. Takrat je stranka
gg. črnuhov delala z vsemi silami in stiskami,
da bi prišli črnuhi v odbor. Privlekli so svoje
volilice-ovčice iz vseh krajev, iz Dobrove, iz Skok,
iz Šmiljavča, iz Spodnje Hoče in enega so celo
privlekli iz daljnega Pekra. Bilo je veselje gle-
dati, kako so priomali ti prepobozni možje, da
bi jedrnato glasovali za kandidata črne armade.
In ko je bila črna četa izvoljena, imeli so take
sile z volitvijo župana, da so celo odbornika
grofa iz Dunaja pozvali na veleimenitni dan.
Vsak bi pač že bil rad župan postal. A ta v
toliki naglosti sklicana volitev se je pa razvelja-
vila, ker sklicanje ni bilo postavno izvršeno. K
volitvi župana mora nove odbornike sklicati
stari župan. Ker pa jim ta to ni storil že kar
drugi dan, so sami sejo zbrnali in se — ne-
znansko blamirali. Da bi se vse boljše in hitreje
izvrševalo, so postavili dva tajnika. In oba ta
dva gg. šribarja sta svoje dni hlače brusila na
klopeh celjske gimnazije, a vendar se nista
tamkaj načrpalila toliko špirita, da bi dotične SS
volilnega reda bila do pravega razumela. Oh,
koliko smeha je bilo takrat črez te dve štu-
rani glavici! In ko se je potem po navodilu
drugih točkoznancev volitev drugič sklicala, je
izšel od seje kot novoizvoljeni župan Slivniški
— Filip Mohorka. Ta se pa ni solnčil dolgo v
županski gloriji in je oddal svojo oblast gosp.
Miha Lesjak. Habemus papam! Zdaj pač, zdaj
smo ga dobili, pravega župana! Gospod župan
Miha Lesjak je prišel pred petimi leti iz Pekra
v našo vas. V Pekrah je bil srditi nemški na-
cionalec, potem se je spremenil polagoma v
rdečega socijaldemokrata. A sedaj se mu barve
lesketajo v ultra-črnuhovski bliščobi. Napočili so
sedaj za našo občino dnevi krasa in sreče. G.
Miha se hvali, da si je občina sedaj že prihrala
nila nekaj kronic. Gotovo to radi verjamemo, a
g. župan Miha pa naj v tistem dušku izusti,
da nam je občinskih doklad za celih deset
odstotkov našraufal in 10 odstotkov znaša pri
nas letnih 600 krov. Torej 600 K krat 4 leta
je poltretji tisoč. No, črne ovčice, ali vam tega

Potnik: A, slišite, sprevodnik, zakaj me
pa niste zbudili v Postojni. Saj sem vam dal
krono, da bi me v Postojni zbudili.

Sprevodnik: Vi ste to bili. Zdaj raz-
umem, zakaj je tako zmerjal in zabavljal tisti
gospod, ki sem ga v Postojni zbudil in iz va-
gona porinil!

* * *
Pri neki železniški nesreči je bilo več oseb
ubitih in ranjenih. Nekemu gospodu je bila samo
roka nekoliko poškodovana, a kričal je za deset
drugih. Napisel se je na lice mesta prihitali
orožniški stražmojsteri navečišči tega strašnega
in neopravičenega kričanja.

„Gospod, nehajte že vender upiti“, je dejal
stražmojster. „Saj ste le malo poškodovani na
roki“ . . .

„Ali mislite, da zaradi tega nimam pravice
kričati“ . . .

„Ne“, se je razhudil stražmojster. „Tu leži
sedem mrtvih in če ti ne kriče, tudi vi ne boste
kričali.“

nihče ne razodeva? Če device in čuki svoj
teater igrajo, takrat je naš g. Lesjak vsikdar
dobre volje, kajti takrat gre tudi njegov oštirski
gšeft in takrat vidi tudi vsak prazni kozarček.
A mimo utice za gasilno brizgalno pride gosp.
Lesjak tolkokrat, pa ne vidi, da se tam kar
mort luši od sten, da je utica v stanju, da je
groza. Hic Rhodus, hic salta — pravi tako rada
vaša „Straža“. Table povsod z slovenskimi
napiši, o to se mora takoj narediti, ampak
kažipotov, kjer bi jih bilo treba, teh pa ni.
Sploh bodemo zanaprej večkrat slivniške ogled-
nosti objavljeni. Čeprav je Vas, g. Miha Lesjak,
črnuhovska stranka županom volila, ne smete si
domišljevati, da bi bili vsi Vaši volilci v Vašim
uradovanjem zadovoljni; mi pa imamo itak svoje
mnenje. Videlo se je že pri letošnjih volitvah,
kakšna „navdušenost“ Vašo stranko pretresuje.
Pri prejšnji volitvi so se kar visipavili volilci iz
tujih občin na volišče — letos je prišlo iz vsake
vasi le več en par možakov. Le čakajmo, tudi
slava Mihetova in šivankinega komisarja bo
zatonila za Slivniške gore. In prav bo tako in
dobro!

Opotnica. Cenjeno uredništvo „Stajerca“ v
Ptuju. — Z ozirom na poročilo Vašega cen-
jenega lista od 24. maja 1914 število 15, v
katerem se poroča, da je gospodična Matilda
Jonke s tukajšnjim učiteljem Albertom Hrenom
zaročila, omenimo dase je to popolnoma izmišljeno
in neresnično. To poročilo se je raztrabilo od
neke dovolj znane klike. Direktori ali indirektni
poročevalec teh vrstic pa je neki smrkolin, ki
je še za ušesni moker. Ta naj tem potom na
znanje vzame, da pride še čas, ko se ga bode
prav resno za ušesa prijelo. Toliko v naznanih!

Iz Celja. Za prihodnje zasedanje celjskega
porotnega sodišča so bili izzrebari slednji gg.
kot glavni porotniki: Mihael Korbar notar v
Sevnici; dr. Robert Lederer, odvetnik v Konj-
icah; Karl Kern, oskrbnik v Podsredi; Janez
Senica, gostilničar v Konjicah; Jakob Dernač,
trgovec v Artičah; Peter Derganz, mestni oskrbnik
v Celju; Ivan Clarici, knežji oskrbnik v Konj-
icah; Ignac Sitter, rudarski tajnik v Trbovljah;
Jakob Fric, krojač v Gaberju; Franc Dežman,
trgovec v Trbovljah; Anton Gradt, gostilničar v
Jurkloštru; Rajmund Lipavc, gostilničar v Lem-
bergu; Rudolf Matloch, delovodja v Žusmu;
Martin Dobovišek, gostilničar v Liki pri Žusmu;
dr. Edvard Golitsch, zdravnik v Celju; Janez
Kramer, veleposestnik v Slovenjgradcu; Jožef
Rotovnik, lesni trgovec v Legnu; Janez Pristov-
šek, izvošček v Spodnji Hudinji; Josip Cizel,
trgovec na Polzeli; Daniel Rakusch, trgovec v
Celju; Avgust Šviga, mizar v Celju; dr. Maks
Kiesewetter, odvetnik v Slovenjgradcu; Jožef
Skerbinšek, posestnik v Sevčah; Julij Sadnik,
posestnik v Liki; Lorenc Laurič, usnjari v Kon-
jicah; Janez Krefl, krojač v Braslovčah; Ferdi-
nand Kac, veleposestnik v Šmartnem; Janez
Kostevc, gostilničar v Pišecah; Alojz Gutman,
mizar v Rogatcu; Matija Gorčan, stavbni pod-
jetnik v Mozirju; Otokar Beitter, trgovec v Slo-
venjgradcu; Anton Gajšek, trgovec v Prožinu;
Matija Vaš, kovač na Gomilskem; Ivan Karba,
posestnik v Gaberju; Anton Podgoršek, posestnik
na Ponikvi ob J. ž.; Anton Chiba, klobučar v
Celju. Nadomestni porotniki so: Janez Strenčan,
posestnik v Levcu; dr. A. Božič, odvetnik v
Celju; Karl Socher, agent v Celju; Adolf Pe-
rišič, fotograf v Celju; Franc Ropan, gostilničar
na Ljubečni; Aleksander Kruščič, kavarnar v
Celju; Karl Ferjen, trgovec v Celju; Jožef Greco, hišni posestnik
v Celju

Novice.

Nesreča na morju. Iz Londona poročajo:
Angleški parnik „Waippara“, ki vozi 200 izse-
ljencev v Avstralijo, je zavozil blizu Queenslanda
na skalo. Položaj ladje je nevaren.

Velik rop. Iz Sirakuz poročajo: V neko
vilo, oddaljeno deset kilometrov od mesta, je
udrlo sedem banditov, ki so se izdali za poli-
cijiske uradnike. Tam so zvezali milijonarjevo